

Ændringsforslag er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Justitsministeren.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa, at i første Linie ændres „3 Maaneder“ til „4 Maaneder“. Efter Lovforslaget skal Hunde anmeldes, inden de er 3 Maaneder gamle. Det foreslaas nu, at Fristen ændres til 4 Maaneder. I samme Paragrafs anden og tredje Linie foreslaas „14 Dage“ ændret til „1 Maaned“. Naar Folk tilflytter en Kommune, er de herefter pligtige at anmelde deres Hund hos den Institution, som fører Tilsyn, inden 1 Maanedes Forløb. Som nyt Stykke til § 1 føjes: „I Landkommuner kan Sogneraadet afgøre, hvorvidt Bestemmelserne i første og andet Stykke skal finde Anvendelse“. Det vil altsaa sige, at ude i Landkommunerne kan Sogneraadene selv træffe Bestemmelse om, hvorvidt de vil have indført Anmeldelsespligt, om de vil have Protokollering af Hundene, og om de vil have indført Hundetegn. Jeg tror, det er lykkedes Udvalget at blive enigt om, at det er absolut nødvendigt i rene Landkommuner at faa disse Bestemmelser indført.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 gaar ud paa, at Ordene: „i samme Forhold for begge Klasser af Hunde“ udgaar. § 2 fastsætter, at i København og paa Frederiksberg udgør Hundesgiften 10 og 20 Kr. aarlig, og Afgiften kan af Kommunalbestyrelsen forhøjes „i samme Forhold for begge Klasser af Hunde“, baade smaa og store. Disse Ord har vi ladet gaa ud, for at Kommunalbestyrelsen skal kunne fastsætte Taksten anderledes end netop i samme Forhold, saa at den, fordi den f. Eks. sætter Taksten højere for de store Hunde, ikke derfor nødvendigvis skal gaa forholdsvis lige saa højt op med Taksten for de smaa Hunde. Ændringsforslag Nr. 5 til § 3 drejer sig om det samme, idet det gaar ud paa, at de samme Ord udgaar i § 3.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 til § 2 ændres Tallene „30“ og „60“ til „20“ og „40“, hvorved Kommunalbestyrelsen altsaa kun faar Adgang til at forhøje Afgiften til henholdsvis 20 og 40 Kr. — Ved Ændringsforslag Nr. 16 til § 3 ændres Tallene „30“ og „60“ til „15“ og „30“. Det drejer sig om Afgiften i Købstæder og Flækker.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 5 fastslaar, at i bymæssigt bebyggede Dele af en Landkommune kan Sogneraadet med Amsraadets Billigelse faa sat 1ste og 2det Punktum af § 3 i Kraft.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 6 siger,

at hvor der i en Husstand paa Landet holdes flere end 2 Hunde, kan Kommunalbestyrelsen for det overskydende Antal forhøje Afgiften til 20 Kr. for hver Hund. Og saa er der sket en Tilføjelse. Det kan nemlig tænkes, at der kommer en logerende med en Hund og opholder sig et Stykke Tid paa Landet, og naar den Hund kommer til dem, der i Forvejen er i den paagældende Husstand, kan der blive Tale om Forhøjelse af Afgiften indtil de 20 Kr. Derfor har man tilføjet for Tydelighedens Skyld, at det bliver den tilrejsendes Hund, der skal betragtes som overskydende, og det bliver den, som fører Hunden med, som kommer til at betale den forhøjede Afgift.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 7 er en Følge af Ændringsforslaget til § 1, hvorved „3 Maaneder“ ændres til „4 Maaneder“. — Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 10 til § 7, hvor der er Tale om at holde Hundene „indelukkede paa afspærret Plads eller i Gaardsrum“, mener vi, at Ordene „i Gaardsrum“ er overflødige. — Saaledes som 2det Stykke af § 7 er forment: „Københavns Magistrat og udenfor København Kommunalbestyrelsen kan efter Ansøgning i det enkelte Tilfælde indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, saasom for blinde, døve og enligtstillede gamle“, faar man formentlig Indtryk af, at der er Tale om blinde, døve og enligtstillede gamle Hunde; men det er jo ikke Meningen, og derfor har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 11.

Ændringsforslagene under Nr. 12, 13 og 14, som omhandler Regnskabsaaret og Afgiftsbetalingen og alle er stillet til § 8, vil være nødvendige, hvis Ændringsforslaget under Nr. 2 om Tilføjelse af et nyt 3die Stykke til § 1 vedtages.

Ændringsforslaget under Nr. 15 til § 11 har der været talt en hel Del om. 2det Punktum i § 11 lyder saaledes: „Saadan Tilladelse“ — til at holde Hund f. Eks. i Kolonihaver — „kan kun gives paa Betingelse af, at der er betryggende Sikkerhed for, at Hunden vil blive passet forsvarligt og undergivet Dyrlægetilsyn.“ Vi mener, at Bestemmelsen om, at der skal være betryggende Sikkerhed for, at Hunden bliver passet forsvarligt, er uheldig. Hvis f. Eks. en Person flytter til en Bykommune, og han kommer langvejs fra, hvem skulde saa i den Kommune, han flytter til, kunne give Attest for, at den paagældende Hund vil blive forsvarligt